

РЕШЕНИЕ

№ 11946

гр. София, 07.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.03.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Димитър Петров

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разглежда дело номер **6893** по описа за **2024** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН. Образувано е по касационна жалба на Агенция пътна инфраструктура, срещу Решение № 2433/22.05.2024 г., постановено по НАХД № 1107/2024 г. по описа на СРС, 96 с-в, с което е отменен Електронен фиш № [ЕГН]/15.06.2021 г., издаден от АПИ, с който на „Инса Логистик“ ЕООД на основание чл.179, ал.3б, вр. чл.187а, ал.2, т.3 от Закона за движение по пътищата /ЗДВП/ е наложена имуществена санкция в размер на 2500.00 лв. за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл.10, ал.1 от ЗП.

Касаторът твърди в жалбата си, че решението на СРС е неправилно и незаконосъобразно. Излага подробни съображения в тази насока. Твърди, че посоченото нарушение е безспорно установено, както и че неправилно СРС е приел, че не са налице законови основания за издаване на електронен фиш. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърден издадения електронен фиш. В съдебно заседание касаторът, чрез процесуалния си представител, поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Ответникът по касация - „Инса Логистик“ ЕООД, в представен по делото отговор на

касационната жалба, както и депозирана молба, чрез процесуалния си представител, моли касационната жалба да бъде отхвърлена като неоснователна.

Представителя на СГП дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, V касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

СРС е установил от фактическа страна, че на 15.06.2021 г., в 05.52 ч., ППС товарен автомобил „Ман“, рег. [рег.номер на МПС], с технически допустима максимална маса 42000 кг., брой оси 4, екологична категория ЕВРО 4D, без ремарке се движил по път А-6, като при пътния участък на км. 50+427 в посока намаляващ километър, включен в обхвата на платената пътна мрежа, било установено, че посоченото по-горе МПС се е движило по него без да е заплатена дължимата пътна такса по чл.10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата /ЗП/. Нарушението е било установено чрез устройство с № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси. За констатираното нарушение бил съставен електронен фиш № [ЕГН]/15.06.2021 г., с който било наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 2500 лева за извършено нарушение на чл.102, ал.2 от ЗДвП.

За да отмени ЕФ СРС е приел, че не е налице законова възможност за издаване на електронен фиш за посоченото нарушение на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл.102, ал.2 от ЗДвП, собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП според категорията на пътното превозно средство. С разпоредбата на чл.179, ал.3б от ЗДвП е предвидена санкция за собственик на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал.3 от ЗП, за което изцяло или частично не е заплатена дължимата такса по чл.10, ал.1, т.2 от ЗП. Съгласно чл.187а от ЗДвП при установяване на нарушения по чл.179, ал.3-3б в отсъствие на нарушителя - каквото е процесното, се счита, че пътното превозното средство е управлявано от собственика му. В ал.2 е посочено, че когато собственик на ППС е юридическо лице, за допуснатото движение на ППС без да са изпълнени задълженията по установяване размера и заплащане на съответната такса по чл.10, ал.1 от ЗП, на него се налага имуществена санкция по т.3 от същата алинея в размер на 2 500 лв., каквато санкция е наложена и в случая.

За случаи на административни нарушения, установени и заснети с техническо средство или система, в отсъствие на контролен орган и нарушител, когато това е

предвидено в закон, овластените контролни органи могат да налагат глоби в размер над необжалваемия минимум по ал. 2, за което се издава електронен фиш /чл.39, ал.4 от ЗАНН/. Следователно, за да бъде издаден електронен фиш за процесното нарушение на нормата на чл.179, ал.3б от ЗДвП, това трябва да е предвидено в закон. В чл.189ж, ал.1, изр. първо от ЗДвП, е предвидено, че при нарушение по чл.179, ал.3, установено и заснето от електронната система по чл.167а, ал.3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение. С посочената разпоредба не е предвидена възможност за издаване на електронен фиш за процесното нарушение.

Липсва и друга законова норма, която изрично да предвижда тази възможност, поради което в случая е следвало да бъде съставен АУАН, а в последствие да бъде издадено НП, а не да се съставя електронен фиш. За да се приеме, че такава възможност е предвидена с чл. 189ж, ал.7 от ЗДвП, съгласно който по отношение на електронния фиш за нарушение по чл.179, ал.3 – 3б се прилагат разпоредбите на чл.189, ал.10, следва по тълкувателен път да се изведе възможност за съставяне на електронен фиш, което е недопустимо при ангажиране на административно-наказателната отговорност на дадено лице. Изложеното се отнася и за разпоредбите на чл. 167а, ал. 4 от ЗДвП, чл.187а, ал.4 от ЗДвП, чл.167а, ал. 2, т.8 от ЗДвП и чл.167а, ал.4 от ЗДвП, тъй като с тези норми изрично не е предвидено издаването на електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП и не се конкретизира електронния фиш и АУАН за кое от нарушенията се отнасят.

Изложеното до тук сочи, че в случая липсва изрична законова разпоредба предвиждаща възможността да бъде съставен електронен фиш за нарушение по чл.179, ал.3б от ЗДвП. Тъй като се касае за наказателно административна дейност не е възможно чрез разширително тълкуване на нормата на чл.189ж, ал.1 от ЗДвП, да се приеме че тя се отнася и до нарушенията по чл.179, ал.3б от ЗДвП.С оглед на горното недопустимо е била ангажирана административно наказателната отговорност на дружеството по чл.179, ал.3б от ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл.189ж от ЗДвП. Съгласно чл. 46, ал. 3 от Закона за нормативните актове, не е допустимо обосноваването на наказателна, административна или дисциплинарна отговорност чрез разширително тълкуване при непълнота или неяснота на съществуващата правна уредба. Касационният състав приема за правилна преценката на СРС, че процесният електронен фиш е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. Този извод е в съответствие и с възприетото в решение от 21.11.2024г. по дело № С-61/23 на Съда на Европейския съюз.

Отделно от това не са ангажирани и доказателства относно изпълнението на задължението на наказващия орган по чл.2,пар.7 от Регламент за изпълнение/ЕС/2020/204 но Комисията от 28.11.2019г. Нормите на вътрешното законодателство, въвеждащи нарушения на режима на деклариране на тол - данни и заплащане на тол - такси и по- конкретно текстовете на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, чл. 179, ал. 3б, чл.179, ал.3а от ЗДвП и чл. 106 и чл.10 от ЗП /в редакцията преди изменението от 01.01.2024 г./, послужили като основания за идването на процесния ЕФ, не са били съобразени и противоречат на пораждащите пряко действие норми на акт от общностното право, какъвто е регламентът. Незаплащането на таксата по чл. 10, ал. 1 и 2 от ЗП не дерогира приложението на чл. 2 от Регламента.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд –

София-град, V касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 2433/22.05.2024 г., постановено по НАХД № 1107/2024 г. по описа на СРС, 96 с-в.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.